

synes at gaae ud fra en anden Anstuelse og fremkalde den Misforstaaelse, at den ikke gjaldt i andre Tilfælde, skal Udvalget foreslaae, at den udgaaer (Ændring Nr. 64).

Naar Udkastets § 127 bestemmer Straffen for den Embedsmand, der lader en Fange, hvis Bevogtning paaligger ham, undvige eller beforder hans Undvigelse, til simpelt Fængsel, ikke under 3 Maanedes, Embedsfortabelse og under stærpende Omstændigheder tillige Fængsel eller Forbedringshousarbejde, synes den førstnævnte Straf, der endogsaa er stillet som den, der i Almindelighed skal komme til Anvendelse, at være altfor mild i Forhold til Brødens Væfaffenhed, og Udvalget foreslaaer derfor at lade den udgaae af Paragraphen (Ændring Nr. 65).

Forinden Udvalget forlader denne Deel af Capitlet, der nærmest omhandler Misbrug ved Netspleiens Udøvelse, skal det endnu hentele Dpmærksomheden paa, at §§ 119 og 120 ogsaa have søgt at bestjærme den personlige Frihed og Borgerfikkerheden mod anden Misbrug af Embedsmyndigheden, og navnlig i den sidste, der vistnok vil være den praktisk vigtigste, har foreskrevet Bøder eller simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse for den Embedsmand, der under Udførelsen af sit Embede ulovligen — maastee i Overilelse — anvender Hug og Slag eller anden Vold, Alt, saavidt Gjerningen ikke i og for sig medfører større Straf.

I Udkastets §§ 128—30 omhandles Forfalskning af Embedsprotocoller samt Udstedelse af falske Attester. Ved Straffenes Bestemmelse er der fornemmelig paa den ene Side taget Hensyn til, om der er foregaaet Forfalskning af Embedsprotocoller eller Embedsdocumenter eller dog udstedt urigtige Attester og Documenter, der skulde hente særegen Betydning fra deres Overeensstemmelse med saadanne, og paa den anden Side, til Hensigten, hvori Forfalskningen er steeet, om det har været Embedsmandens Hensigt, at tilvende sig eller Andre Fordele eller dog at tilføie Andre Skade. Hvor begge disse Omstændigheder træffe sammen, straffes Embedsmanden, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin Ve-

staaenhed (f. Ex. allerede som Documentforfalskning efter Reglerne i Cap. 28) medfører højere Straf, med Embedsfortabelse og med Strafarbejde indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, ikke under 3 Maanedes simpelt Fængsel (§ 128). Har derimod Embedsmanden ikke villet tilvende sig eller Andre Fordeel eller tilføie Nogen Skade ved en Forfalskning af den nyseævnte Art, eller har han blot i Embedsmedfør afgivet falsk Attest eller Forklaring, men uden at denne støtter sig til Indholdet af nogen Embedsprotocol, bestemmes Straffen til Embedsfortabelse, simpelt Fængsel, ikke under 1 Maaned, eller under særdeles formildende Omstændigheder til Bøder, ikke under 100 Rd. (§ 129). Til disse Regler knytter sig nu fremdeles en Bestemmelse om, at Embedsmanden, naar Forfalskning alene er steeet for at skjule egen Forseelse, og Ingen derved har lidt Skade eller været udsat for saadan, skal straffes med simpelt Fængsel eller Bøder, dog saaledes, at Embedsfortabelse kan komme til Anvendelse i Gjentagelsestilfælde (§ 130). Disse Regler forekomme i det Hele Udvalget velgruede, ligesom de ogsaa ere i Overeensstemmelse med vor nyere Lovgivnings Grundsaetninger (sfr. Fr. 11. April 1840 § 76 med Strafarbejds Begrændsning til 6 Aar i Udkastets § 128, der peger hen paa den højeste Straffegrad for almindeligt Bedrageri i § 247), men Udvalget har dog antaget, at der efter Brødens Væfaffenhed turde være Anledning til at forhøie Tillægsstraffen af simpelt Fængsel i § 128 fra 3 til 6 Maanedes (Ændring Nr. 67). Der turde derhos ikke være tilstræffelg Grund til at give særlige Bestemmelser for det i § 130 omhandlede særlige Tilfælde, der ganske synes at gaae ind under § 129, og endogsaa at afgive et meget træffende Exempel paa Omstændigheder, som medføre en særdeles Formildelse af den der beskrevne Brøde. Det maa imidlertid erkjendes, at en Bøde af 100 Rd. efter Omstændighederne kan være for høi en Straf for et saadant Forhold, og idet Udvalget derfor andrager paa, at § 130 udgaaer, bringer det tillige i Forslag, at Bødestraffens Begrændsning i § 129 bortfalder (Ændring Nr. 69). Der synes derhos ikke at være tilstræffelg Jøie til i § 129 at begrændse